

XIV.

Forslag til Lov

om

mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 6. December 1934.)*

§ 1.

Stk. 1. Saafremt en Kommune for at skaffe de i Kommunen bosatte arbejdsløse Beskæftigelse i Stedet for offentlig Hjælp iværksætter mindre betydelige kommunale Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse, kan Kommunen i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 76—78, jfr. § 79, i Lov af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg og under de nedenfor i Stk. 2—3 angivne Betingelser erholde mellemkommunal Refusion for den i Stk. 4 omhandlede Del af Udgifterne til Arbejdsløn.

Stk. 2. For at en Kommune kan erholde Refusion for de foran omhandlede Udgifter, skal vedkommende Arbejde være godkendt som henhørende under Lovens Bestemmelser af det i Henhold til § 2 for paagældende Amtsraadskreds nedsatte Nævn, for Københavns og Frederiksberg Kommuners Vedkommende af Socialministeriets Arbejdsudvalg. For saa vidt der til vedkommende Arbejde ydes Laan eller Tilskud i Henhold til anden Lovgivning, kan Godkendelse undtagelsesvis ske, dog kun med Socialministerens Samtykke.

Stk. 3. Den i Stk. 1 omhandlede Adgang til at erholde Refusion gælder kun,

- 1) for saa vidt angaar Arbejdsløn, der udbetales til Personer, herunder særlig arbejdsløshedsforsikrede, der vilde være henvist til at søge Hjælp hos Kommunen, hvis de ikke fik anvist Arbejde, eller som inden for den nærmeste Tid vilde være henvist til at søge saadan Hjælp, og
- 2) for saa vidt Vilkaarene for Arbejdet med Hensyn til Arbejdstid fastsættes saaledes, at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, og at det bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Understøttelse, men at det dog stadig er af Interesse for dem at finde Beskæftigelse ved andet Arbejde.

Stk. 4. Den Del af Udgifterne til Arbejdsløn, der er Genstand for Refusion, andrager pr. Arbejdstime

for Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner for Forsørgere 50 Øre og for Ikke-Forsørgere 35 Øre,

for Købstæder, Marstal samt Flækker og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1 500 Indbyggere for Forsørgere 50 Øre og for Ikke-Forsørgere 30 Øre og

for det øvrige Land for Forsørgere 40 Øre og for Ikke-Forsørgere 25 Øre.

Det Beløb, der herefter er Genstand for Refusion, kan normalt ikke overskride 50 pCt. af Lønnen.

Stk. 5. Saafremt en Kommune i Henhold til Bestemmelsen i § 194, Stk. 6, i Lov af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg har erholdt Socialministeriets Samtykke til med Hensyn til Beregningen af Underholdsbidrag at henføres til en Gruppe af Kommuner med højere Grundbeløb, er Kommunen berettiget til at erholde Refusion af de fornævnte Udgifter til Arbejdsløn i Overensstemmelse med de for denne Gruppe af Kommuner gældende Bestemmelser.

*) Se Tillæg A. Sp. 2193; Tillæg B. Sp. 211; Folketingstidenden: Fremsættelsen Sp. 42, 1ste Behandling Sp. 281, 2den Behandling Sp. 2256, 3die Behandling Sp. 2266.